



ZVOnčić

Školski list Hrvatske dopunske nastave u Berlinu
www.hrvatska-nastava-berlin.com
Lipanj 2010.

Sadržaj

- 3 • Uvodnica
- 4 - 5 • Sretan Božić i nova godina!
- 6 - 7 • Izložba likovnih radova i poezije
Hrvatski stihovi u boji
- 8 - 9 • Najbolji likovni radovi
- 10 - 11 • Mama, sretan praznik!
- 12 • Hrvatski domovinski rat
- 13 • Strip *Volio bih da me voliš*
- 14 - 15 • Slavni hrvatski znanstvenici
- 16 - 17 • Naše more s tisuću otoka
- 18 • Moje ime
- 19 • Maškare/U kinu
- 20 - 21 • Izlet u Pušću
- 22 - 23 • Zlatna ribica
- 24 - 25 • U školi
- 26 • Znaš li ovaj vic?
- 27 • Društvo prijatelja Hrvatske škole



„Zvončić“, školski list za učenike Hrvatske nastave u Berlinu

Izlazi jedanput godišnje

Berlin, lipanj 2010.

Izdavač: HN-a, Berlin

Uredile: Vlasta Morović, Karolina Penić i Marija Šarić

Naslovnica: Ida Barisić- Korte *Moja mama*

Fotografije: Sonja Breljak, Vlasta Morović, Drago Špoljarić, Maro Grbić, Marija Šarić

Grafičko oblikovanje: Sanja Hoenicke- Boras, www.sanja-boras.de

Tisk: LASERLINE Berlin, www.laser-line.de

Naklada: 200 primjeraka

Sponzori: Ti- Le AG, www.ti-le-bau.de



Uvodnica

Dragi naši učenici,

nadamo se da ste ove školske godine obogatili svoj hrvatski jezik, puno učili i naučili o hrvatskoj kulturi i Hrvatskoj. Radujemo se kad vidimo vaš trud u pohađanju nastave, radujemo se kad vidimo kako marljivo izrađujete svoje hrvatske zadaće i kako napredujete.

Što se događalo ove školske godine...
Bili smo na **izletu u Hrvatskoj**, u Zagrebu, u Pušći, u uzvratnom posjetu učenicima OŠ Pušća. Kako je bilo možete vidjeti u članku o izletu. U Misiji smo proslavili **Božić i Majčin dan**.

Ožujska izložba likovnih radova, **Hrvatski stihovi u boji**, koja se održala u Veleposlanstvu, ove godine se pretvorila u **maraton hrvatske poezije**. Novina je da su sa svojim pjesmama, kojih se sjećaju iz škole i koje su sami odabrali, nastupili i brojni roditelji. Bilo je uzbudljivo gledati mame i tate kako drhte dok čekaju na red za svoju recitaciju.

Učenici su sudjelovali na 7. nagradnom **natječaju literarnih i novinarskih radova Zlatna ribica** Hrvatske matice iseljenika – podružnica Rijeka. Visoko su se plasirale ove godine učenice **Matea Marić i Karmela Jelić**. Čestitamo!

U ovom broju možete dozнати više o ljudima koji se posebno zalažu u radu u **Društvu prijatelja hrvatske škole**.



Učenici su zajedno sa svojim učiteljicama obradili povijesne i zemljopisne teme koje će vas sigurno zanimati, predstavili svoje grupe, ima stripova, šala i mnogo fotografija s naših susreta tijekom godine.

Prije nego se rastanemo i odemo na zaslужeni odmor još ćemo se sresti na **Sportskim susretima** i zaplesati u **disku**. Sve vas pozivamo na Friedrich-Ebert-Stadion i u Misiju.

Ove godine se oprštamo s našom **učiteljicom Marijom Šarić**. Želimo joj sretan povratak u domovinu!

Sretan završetak nastave, puno dobrih ocjena u svjedodžbama i sretne praznike žele vam vaše učiteljice

Marija Šarić, Karolina Penić i Vlasta Morović
www.hrvatska-nastava-berlin.com

Sretan Božić i nova



Dječji zbor otpjevao je pjesme Božić ljubav daruje i Zeko i potocić.



Na božićno putovanje Hrvatskom povele su nas Magdalena Kasalo, Marija Magdalena Horvat, Anna Kotarac, Lara Škaro, Maria Kasalo i Nikolina Sučić.



Helena Rimac i Matea Orlović pjevaju pjesmu Miroslava Škore Domovina.

Mi smo se rado pripremale za nastup na božićnoj priredbi. Pred izlazak na pozornicu bile smo vrlo uzbudene. Željele smo pjevati na priredbi i ta nam se želja ostvarila, zbog čega smo jako radosne. Nakon priredbe su nam svi čestitali što nam je bilo jako dragoo.

Matea Orlović i Helena Rimac



Publika u dvorani Hrvatske katoličke misije, u kojoj je održana božićna priredba Božićno ozračje bilo je prepoznatljivo i u brojnoj publici.



Laura, Paulina i ja smo pjevale pjesmu Miroslava Škore Jorgovan. To je baš lijepa pjesma koju mi jako volimo. Obukle smo se u boje hrvatske zastave: Laura je odjenula crvenu majicu, ja bijelu, a Paulina plavu. Uživale smo pjevajući.



Marta Čagalj, Anđela Franjičević i Rafael Kovač prikazali su igrokaz Nade Zidar-Bogadi *Prodavaonica na kraju grada*.

2010. godina!

Misija, 13.12.2010

Privedila Vlasta Morović i Karolina Pešić



Karmela Jelić, 3. razred, recitirala je *Snježne pahuljice Zlate Kolarić-Kišur.*



Anita Miličić-Oršolić i Darko Nedić recitiraju pjesmu Hrvatska D.Ivanjiševića



Lucija Piplica, Lara Franjičević i Antonija Baković prikazale su igrokaz *Razgovor s pastirima.*



Jelena Orlović, Klara Brčić, Isabella Bukovec, Helena Rimac i Lara Kasnar su učile neurednu Mašu kako se brinuti o svojim stvarima.



Elena Babić, Valentina Horvat i Loraine Gruda govorile su pjesmu *Prvi snijeg.*



Anna Vučetić, učenica 4. razreda, svirala je na skladbu na flauti.



Učenica 10. razreda,
Marija Širić,
vodila je priredbu.

Maraton poezije

Izložba likovnih radova

Hrvatski stihovi u boji

11.ožujka 2010.

U četvrtak, 11.03.2010. godine u 18 sati, u Hrvatskom veleposlanstvu u Ahornstr. 4, otvorena je izložba likovnih radova učenika Hrvatske škole *Hrvatski stihovi u boji*. Izloženi su likovni radovi učenika koji su rađeni po motivima najljepših pjesama hrvatske dječje poezije.

Na otvorenju izložbe učenici su recitirali pjesme po kojima su slikali i crtali, a nastupili su i roditelji s nekim svojim pjesmama. Roditelji su bili jako uzbudjeni i imali tremu na nastupu. Trajalo je jako dugo. Bilo je četrdesetak recitacija.

Izvijestio Bernard Breljak, 6. razred

Osvrt na izložbu Hrvatski stihovi u boji

Ako mene pitate o osobnom dojmu te večeri ... pa, mislim da je to bila jedna važna iskra koja bi trebala zapaliti plamen u tim malim srcima naših mališana - plamen ponosa zato što su i ovdje u tuđini dio naše domovine Hrvatske, plamen ljubavi prema našim vrednotama i običajima, kulturi, nešto što će gorjeti čitav njihov život.

Bilo je tu za svakog ponešto. Za naše učitelje - potvrda da čine nešto važno i da se trud isplatio. Oni su ti koji zajedno s nama roditeljima polažu kamen temeljac na kojemu će se dalje graditi bedem našeg mladog hrvatskog naraštaja. Za roditelje - ponajprije ponos na našu djecu koja su tako hrabro izašla na pozornicu i usred svih svojih svakodnevnih obaveza uspjela naučiti svoje recitacije pa su samim svojim zanosom i nas roditelje vraćali u kutak našeg djetinjstva, jer i mi smo nekad, i ne baš tako davno, učili te iste pjesme. Za predstavništvo našeg veleposlanstva - velika utjeha jer se vrednote ipak prenose na nove naraštaje.

Trebalo bi i češće biti takvih događanja jer su ti trenuci, po mom mišljenju, velika motivacija našoj djeci. Ti trenuci nastupa daju im osjećaj da su potrebni nama, Hrvatskoj, da su važni društvu u kojem žive jer, kaže se: „Na mladima svijet ostaje!“.

Priredila Vlasta Morović, Marija Šarić



Srce mi je jako kucalo dok sam recitirala Bože, što si Hrvatsku, pjesmu Petra Gudelja . Iako sam znala tekst napamet, nisam se od uzbudjenja usudila govoriti bez papira, rekla je Suzana Žilić, majka učenika 2. razreda.

Najveći aplauz je dobila gospođa Đurđica Janečić, baka braće Smolković, koja je osjećajno recitirala staru pjesmu Pavleka Miškine Učitelj i dirnula sva srca u dvorani.

Veni, vidi, vici tremu (Dođoh, vidjeh, pobijedih tremu.) komentirao je Radovan Meić, otac učenika 3. razreda, koji je recitirao pjesmu Dragutina Domjanića Vu kesni čas.

Otvorenju izložbe prisustvovao je naš veleposlanik Miro Kovač. On je u malom govoru srdačno pozdravio roditelje, djecu i goste i sa zanimanjem poslušao sve recitacije do kraja.



Najboljni radovi



Anna-Maria Babić, 6. razred, *Moj did*, Drago Ivanišević



Nina Bijader, 5. razred, *More*, Josip Pupačić



Andela Čagalj, 7. razred, *Tempera*, Gibonni



Paulina Bilić, 5. razred



Natalia Sučić, 5. razred, *Pejzaž*, Vladimir Vidrić



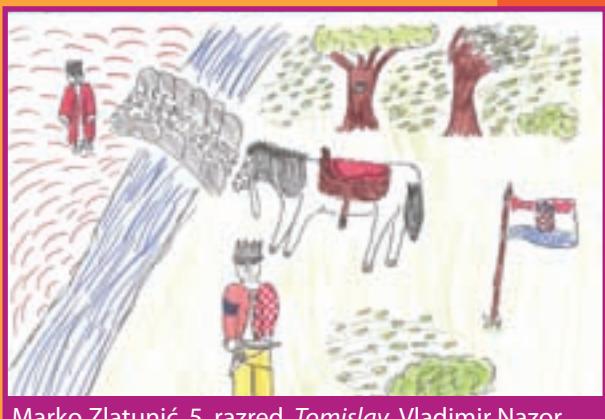
Josip Perović, 6. razred, *Tri nonice*, Drago Gervais



Dominik Čalušić, 4. razred



Filip Gusić-Janjić, 2. razred



Marko Zlatunić, 5. razred, *Tomislav*, Vladimir Nazor



Milijana Batinić, 6. razred, *Moj did 2*, Drago Ivanišević



Domagoj Horvat, 5. razred,
Pejzaž, Vladimir Vidrić



Julijana Purić, 4. razred, Rođendan cvijeća



Matea Marić i Ana Smolković,
9. razred



Lorena Bilić, 5. razred



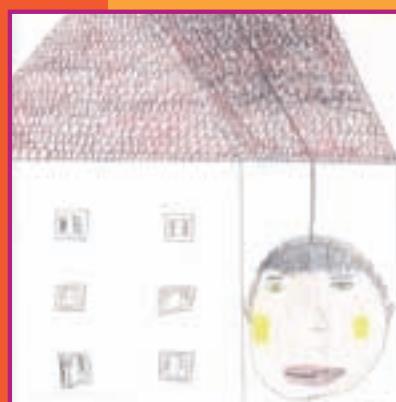
Mateo Sučić, 1. razred, Kako živi Antuntun, Grigor Vitez



Lara Kašnar, 2. razred, Grga Čvarak, Ratko Zvrko



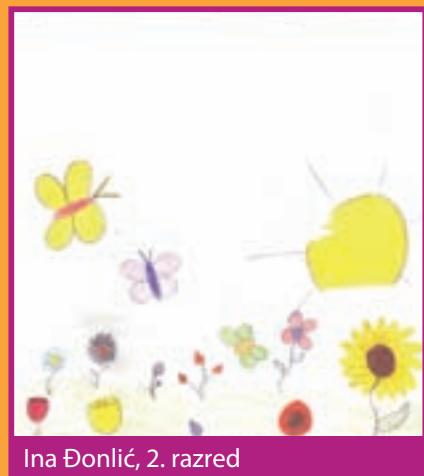
Laura Šimunović, 5.razred



Rafael Kovač, 4. razred
Najbolji dječak na svijetu



Marija Selak, 12. razred, Tempera, Gibonni



Ina Đonlić, 2. razred

Mama, sretan praznik!

Majčin dan u Misiji, 16.svibnja 2010.

Priredila Vlasta Morović



Kad moja mama gleda Upsss!

Ovo je lice moje mame Vesne. Nacrtala sam u pjevanku još u vrtiću. Ima crnu kosu. Najviše voli mene i tatu, a voli štrikati, šivati i plesati. Ima 40 godina. Uvijek se smije kad je Upsss!



Tako jako volim mamu!

Moja mama se zove Andja. Ima smeđe oči i plavu kosu. Kad priča s prijateljima, onda se smije. Najviše voli mene i brata, a ne voli kad se ja i on svađamo.



Mama mi govori o životu

Moja mama se zove Marina. Ona je mama od mene i moje sestre Martine. Ima 39 godina. Rodila se u Slavonskom Brodu. Ima 4 sestre i jednog brata. Ona je druga po redu. Često se smije, nekad i bez razloga. Uvijek je aktivna. Uređuje se. Ima lijepo plavo-zelene oči i plavu kosu. Jako voli društvo i kolače. Jednom je sanjala kolače. Ona se nekad naljuti na mene i Martinu, ali to samo nekad. Uvijek mi priča kako se trebam ponašati i o životu. Moja mama je često umorna zato jer uvijek radi.

Patricia Pejić, 3. razred



Valentina,
Lorraine i Dario
su govorili
stihove o
vjesnicima
proljeća.



Brat i sestra
Vranić čestitali
su svojoj mami
recitacijom
*Privjesak od
zlata.*



Za proslavu su
sve pripremile
Ivana, Mara,
Nikica, Mirela,
Radoslav,
Marina, Marija
i Karolina.



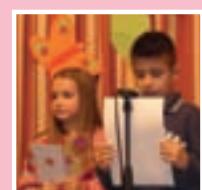
Mali zbor je pjevao
pjesme *Zvončić i Pred
majčinom slikom.*

Dario je
napisao i
procitao
sastav
o svojoj
mami.



Priredbu je vodila
učenica 7. razreda
Anđela Čagalj.

Karmela, Danijela,
Ante, Josip i Luka,
Marija i Anna, Dijana,
Fredirika i Marko
svojim stihovima
slavili su majku.



Leonie, Antonio
i Andrija su rekli
što je sreća, a
Lara je svirala
na glasoviru.



U igrokazu *Moja
mama je ipak naj-
bolja* Lara, Lucija,
Rafael, Marta,
Paul i Anđela su
govorili o svojim
mamama.

Ivana, Kornelija
i njihova mala
sestrična recitirale
su pjesmu *Mala
lastavica.*



Hrvatski domovinski rat za slobodu

Priredila Karolina Penić

Ovu temu bi se moglo započeti godinom 1990., kada je u Zagrebu dana 25.veljače održan 1. sabor stranke HDZ. Tada je za vodju te stranke izabran Franjo Tuđman (rodjen 1922. u Hrvatskom Zagorju, umro u Zagrebu 1999.).

Tuđmanova stranka kratko nakon toga je izborila da se u Hrvatkoj održe demokratski izbori, kakvih pod jugoslavenskim režimom do tada nije bilo, tako da se cijelo to vrijeme nije mogao nikako čuti glas hrvatskog naroda.

Nakon što je HDZ pobijedio na tim izborima, utemeljen je 30.svibnja 1990.hrvatski državni sabor, koji je bio demokratski i višestranacki. Sve do 2000. godine toga dana se slavio dan hrvatske državnosti, jer je Hrvatska tada pocela nastupati kao samostalna država. Reakcija na to su najprije bile barikade, koje su postavili neprijatelji hrvatske države i tako blokirali promet između Sjeverne i Juzne Hrvatske. To je bio

pocetak velikosrpske pobune protiv hrvatske demokratske vlasti. Ali Hrvatska je na vrijeme osnovala svoju vlastitu vojsku i 25.lipnja 1991. proglašila svoju samostalnost. Tog ljeta pocinje krvari rat koji je trajao vise godina i u kojem su napadnuti mnogi hrvatski gradovi i sela a tisuće Hrvata je izgubilo živote u obrani Domovine a uništeno je mnóstvo crkava i drugih kulturnih spomenika.



Vukovar je pao 18.studenog 1991.



U Dubrovniku je stradalo puno kulturnog blaga.

Najvise je stradao grad Vukovar.

Hrvatska vojska se i dalje žestoko borila za obranu Vinkovaca, Siska, Gospića i ostalih gradova širom Hrvatske, koja je u tom ratu imala trećinu svog teritorija pod okupacijom. U božićno vrijeme Hrvatska je postala medjunarodno priznata država. Najprije je Hrvatsku priznao Vatikan a zatim i Njemačka i cijela Europska Unija. Nažalost rat se nastavio i nakon priznanja sve do 1995., kad je Hrvatska vojska u akciji „Bljesak“ oslobođala zapadnu Slavoniju a u ljeto te godine u velikoj oslobođiteljskoj akciji „Oluja“ svečano osvaja Knin, gdje je do tada bilo središte neprijatelja hrvatske države. Mnogi hrabri hrvatski ratnici polozili su svoje mlade živote.



Slika gdje Tuđman na kninskoj tvrdjavi ljubi hrvatsku zastavu ima jaku simboliku.

Vukovar i okolna sela i gradovi tada još nisu bili slobodni ali su par godina kasnije mirnim putem vraćeni Hrvatskoj koja je tim činom napokon postala cjelovita i slobodna.

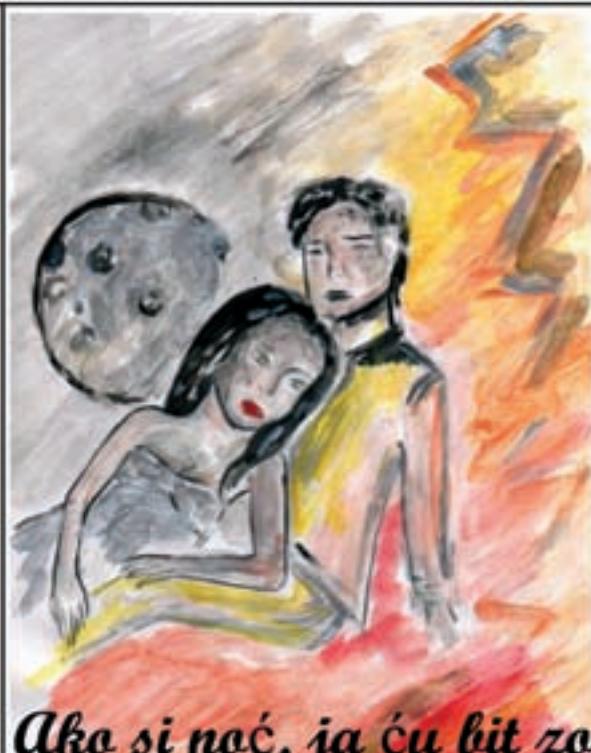
Ivica Mlinar 5.r, Ivan Vukadin 7.r, Dino Brčić 8.r.

Volio bih da me voliš

Privedila Karolina Penić

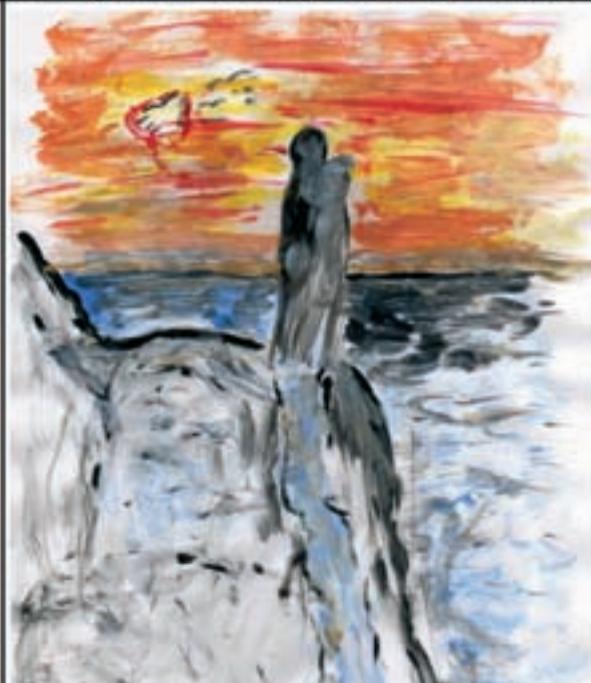
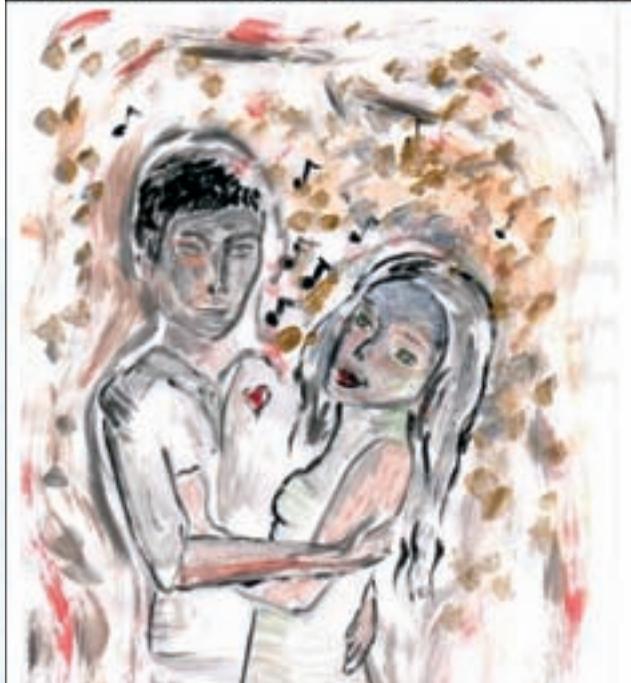
Jure Kaštelan

Autor crteža: Ana Smolković, 9. v.



*Volio bih da me voliš da
budem cvijet u twojoj kosi.*

*Ako si noć, ja ću bit zora
i bljesak svjetlosti u rosi.*



*Volio bih da me voliš
i da svi dani budu pjesma.*

*Ako si izvor i ja ću biti
u živoj stijeni bistra česma.*

Slavni hrvatski znanstvenici

Priredila Vlasta Morović

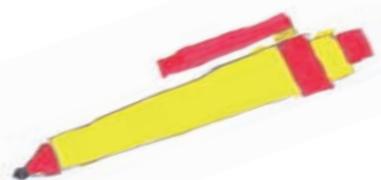


Adrian Marković
6. razred

Jeste li znali da je kemijska olovka izumljena u Zagrebu?

Slavoljub Eduard Penkala rođen je 1871. godine u Mađarskoj (današnja Slovačka), a proveo je cijeli život u Zagrebu.

Najveći njegovi izum su bili **mehanička olovka i nalivpero**. Njegova tvornica u Zagrebu je od 1912. do 1926. godine bila najveća tvornica pisaćeg pribora na svijetu - imala je čak 800 radnika. Njegovi patenti **termofor i zračni jastuk** također su obilježili svakodnevni život čovjeka. Manje je poznato da je Penkala na Črnomercu otvorio **prvu zagrebačku zračnu luku**. Nenadano je umro u 51. godini od upale pluća.



Denis Subotić
5. razred

Antun Lučić zaslužan je za izum prve naftne bušotine

Rodio se **u Splitu 1855. godine**. Bio je inženjer mehanike, a zainteresirao se za rудarstvo, posebno za zlato i kamenu sol. Otputovao je ujaku u Sjedinjene Američke Države u Teksas i počeo tragati za naftom vodeći se svojim zamislama.



Prvi je primijenio **rotacijsko bušenje u traženju nafte**. Nafta je potekla uz pomoć njegovog izuma 10. siječnja 1901. godine. Uvršten je među najzaslužnije Amerikance. Danas Američki institut za rудarstvo i metalurgiju **dodjeljuje priznanje „Medalja A. Lucasa“**



Nina Bijader
5. razred

Faust Vrančić izumio je padobran

Rodio se **u 16. stoljeću u Šibeniku**. Bio je jezikoslovac, pronalazac, diplomat, inženjer, svećenik, biskup.

Družio se s najslavnijim znanstvenicima Europe Keplerom i Braheom. Tehnički crteži Leonarda da Vinci su ostavili veliki dojam na njega. U svojem najznačajnijem djelu **Machinae novae – Novi izumi**, između ostalog, prvi je put prikazao **padobran i viseći most**. Bavio se i jezikom, izdao je petojezični rječnik **Rječnik pet najplemenitijih jezika Europe – latinski, talijanski, njemački, dalmatinski i mađarski**. Dalmatinski jezik je bio jezik kojim se govorilo između Jadranskog mora i Dunava i Save. Pokopan je na otoku Prvić kraj Šibenika.





Ana Miljak
7. razred

Nikola Tesla - čovjek koji je izumio 20. stoljeće

Nikola Tesla

(Smiljan, 1856. - New York, 1943.), znanstvenik i inovator svjetskog glasa. 1894. godine odlazi u Sjedinjene Američke Države gdje je **izumio elektromagnetski motor koji će biti osnova svih strojeva koji se pokreću izmjeničnom strujom.**

Radio je na novim izumima kao što su bežični prijenos električne energije i radijsko upravljanje letjelicama, osmišljava preteče radara, iskorištavanje solarne energije itd. Njegovim imenom je nazvana jedinica magnetske indukcije **Tesla** (znak - T).

U finansijskim pitanjima je bio nespretan, pratio ga je glas samotnjaka i ekscentrika što je sprječavalo da ostvaruje zaradu od svojih izuma. **Ostvario je oko tisuću pronalazaka i patenata.** Umro je usamljen i siromašan u 87. godini u New Yorku.



Gabrijela Pocrnja
5. razred

Ivan Vučetić izumitelj daktiloskopije – identifikacije uz pomoć otiska prstiju

Rodio se na Hvaru 1858. godine. Emigrirao je u Argentinu i zaposlio se u policiji. Počeo je proučavati papilarne linije i uspostavio **je vlastiti sistem za klasifikaciju otiska prstiju koji je nazvao ikonofalnagometrija.**

Njegov se sistem identifikacije uz pomoć otiska prstiju ubrzao po čitavom svijetu. Njegovo ime nosi **Centar za kriminalistička vještacanja u Zagrebu.**



Matea Matić
6. razred

Ruđer Bošković svestrani znanstvenik, pjesnik i diplomat 18.stoljeća

Ruđer Bošković se rodio u Dubrovniku, 1711. godine. **Studirao je teologiju,** a nakon studija **se zaredio** i ušao u isusovački red.

Bio je **svestrani i ugledni znanstvenik** svoga doba, bavio se **matematikom, astronomijom, geodezijom i optikom.** Bio je poznat kao **pjesnik i diplomat.** Umro je i pokopan u Miljanu 1787. godine.

Zagrebački **Institut za znanstvena istraživanja na području atomske fizike** nosi ime Ruđera Boškovića. Po njemu je prozvan jedan krater na Mjesecu. Biskupijska klasična gimnazija u Dubrovniku također nosi Boškovićevo ime.



Priredila Vlasta Morović

Naše more

s tisuću otoka

Djeca u Charlottenburgu su za vas pripremila članak o Jadranskom moru i otocima.
Andrija, Josip, Antonio, Ivan i Leonie

JADRANSKO MORE

Jadransko more je ogrank Sredozemnog mora koje odvaja Apeninski od Balkanskog poluotoka. Površina mu iznosi 138 595 km², duljina 738 km, prosječna širina 159 km, a prosječna dubina 173 m.

U antici na latinskom jeziku ime mora je glasilo Mare Hadriaticum, po gradu Adriji ili Hadriji. Balkanski Slaveni su more nazivali Sinje more.

Jadransko more je pretežno zatvoreno more preko Jonskog mora povezano sa Sredozemnim morem. Granica Jadranskog i Jonskog mora su Otrantska vrata široka 75 km između Italije i Albanije. Jadransko more pretežno je plitko. Najpliće na sjeveru kod Pule oko 50 m, a u južnom dijelu je udubina od oko 1233 m. Jadran je relativno toplo more - temperatura mu ne pada ispod 11°C. Prozirnost mu je također velika.

Karakteristika hrvatske obale je izrazito velika razvedenost i velika visina, uz obalu se često pružaju planine. Smjer pružanja naših otoka prati smjer pružanja planina na kopnu, u cijelom svijetu se takav tip obale naziva dalmatinski tip obale.

Tople morske struje teku uz hrvatsku obalu od juga prema sjeveru, a uz talijansku od sjevera prema jugu. Morske mijene plima i oseka nisu pretjerano izražene. Hrvatska obala Jadranskog mora se smatra najčišćim morem u Europi. Zbog smjera morskih struja, zagađenje s talijanske strane pretjerano ne utječe na hrvatsku obalu.



Napisao Felix Speck,
učenik 5. razreda

Rječnik

obala – Küste
zaljev – Bucht
plitko – seicht
plima – Flut
oseka – Ebbe



Hrvatski otok
Andrija Perović, 2. razred

Otok Jabuka
97 m visok,
vulkanskog je porijekla



Ribarice na otoku Korčuli

1000 HRVATSKIH OTOKA

Hrvatska ima 1250 otoka, otočića, grebena i hridi, a svaki od njih je poseban.

Mali raj od 14 otoka Nacionalnog parka **Brijuni** smješten je jugozapadno od poluotoka Istre. **Kvarnerskim otocima** pripada zeleni otok **Krk** koji je s kopnom povezan mostom, **Cres, Lošinj i Rab**. Otok **Pag** sa svojim mjesecевим krajolicima, bogat je morskom soli, poznat po siru, ovčjem mlijeku i maslinovom ulju. Po nedirnutoj prirodi također su poznati otoci **Olib, Silba i Vir**.

Otoc Pašman i Ugljan, smješteni nasuprot Zadru i Biogradu, natovareni su srebrno zelenim maslinama.

Dugi otok je očuvao svoju netaknutu prirodu, baš kao i njegova luka Telašćica koja je najveća prirodna luka na jadranskim otocima. **Kornatski otoci** su po legendi nastali kad je Bog nakon stvaranja svijeta tamo bacio višak stijena.

Kornati su najljepši hrvatski morski nacionalni park.

Nasuprot Splitu nalazi se otok **Brač**, osim po ljepoti prirode poznat je po „bračkom kamenu“ koji se koristio za izgradnju Bijele kuće u Washingtonu, kuće Parlamenta u Rimu itd. Južno od Brača nalazi se **Hvar**, najduži Jadranski otok, prepun vinograda, maslina i lavande. Jugozapadno se nalazi **otok Biševo** s poznatom Modrom spiljom koja je iznad, a ulaz joj je ispod površine mora.

Otok Korčula prekriven šumama poznat je i po moreplovcu Marku Polu. Iako je **poluotok, Pelješac** je uistinu poput otoka, odvojen je od Korčule uskim kanalom. Uz Pelješac se proteže šumoviti **otok Mljet**. Zapadni dio Mljeta je zbog svoje ljepote i prirodnih raznolikosti proglašen nacionalnim parkom.

Rječnik

otok – Insel

greben – Klippe

hrid – Felsen

poluotok – Halbinsel



Palagruža - najudaljeniji hrvatski otok

Otoci Lastovo i Vis udaljeni su od hrvatskog kopna. Viški arhipelag uključuje **otope Svetac, Jabuku, Brusnik te otok Palagružu** koji je najudaljeniji hrvatski otok i nalazi se daleko na otvorenom moru, 68 nautičkih milja od Splita.

Napisao Ivan Matijević,
6. razred

Moje ime!

Kako smo dobili ime...

Učenici u Mierendorff-Grundschule su razmišljali o svom imenu.

Kako sam dobila ime, što moje ime znači, tko mi ga je dao...



Milijana Batinić,
6. razred

Kad sam se rodila, tata i mama su mi dali ime Milijana. Jer je rijetko i jer je lijepo. Jedina se u obitelji tako zovem. Znači da čuvam obitelj, u mojoj imenu je riječ mila. Volim svoje ime jer su mi ga dali mama i tata. Kad su ljutiti na mene onda sam Milijana, a kad su zadovoljni onda sam Mili, Miki, Jana, Mili-Miki, Janica i Mikica.



Djed i baka Lauš

Dok su djeca na hrvatskoj nastavi djed i baka Lauš, već šestu školsku godinu, čekaju Annu-Mariu na ulazu u školu. Tamo razgovaraju s Janjinom mamom ili gledaju Janjinog malog brata Matiju. Annini roditelji cijeli dan rade u restoranu. Djed i baka kažu – Nije nam uopće teško. Želimo da Anna-Maria uči o Hrvatskoj na hrvatskom.



Anna-Maria Babić,
6. razred

Moje ime je došlo ovako. Majka mi je htjela dati ime Anna, a tajko Maria i tako su došli do Anna-Maria s dva n i crticom. To je po svetoj Mariji i njezinoj majci Ani. Dobro je što imam dva puta imendan pa dva puta dobivam darove. Volim svoje ime. Imam puno nadimaka, a mama i tata me uglavnom zovu - ljubavi.



Janja Jurić,
5. razred

Meni je ime nadila baka. Ja sam Janja. Moje ime znači janje malo. Tako me zovu mama i tata. Znači i da sam dobra i mirna kao janje.



Katarina Novokmet,
8. razred

Moje dvije sestre i baka su odlučile da se ja zovem Katarina. Tata i mama su mi htjeli dati ime Maja. Malo su se kolebali, ali sam na kraju ipak Katarina. Ja znam da ima puno ljepeših imena od moga kao Gabriela itd. Ali nije loše moje ime, navikla sam se i ne bih mogla bez njega. Imam raznih nadimaka, a prijatelji, roditelji, seke i učitelji me zovu Kate ili Kati. Ako me roditelji zovu Katarina, a ne nekim nadimkom, onda mi je to signal da sam nešto skrivila i da su ljutiti na mene. Moje ime dolazi od grčkog pridjeva „katharos“ što znači „čista“ i „iskrena“. Imendan slavim 25.11. na dan svete Katarine Aleksandrijske.

Mama mi je dala ime po djedu Dani. Tako sam ja Danijela. Jako mi se to ime sviđa. Zovu me još Danči, a moja prijateljica u Hrvatskoj me zove Jela od Danijela. Moja učiteljica je pronašla da moje ime dolazi od hebrejske riječi Dani'el - Bog je (moj) sudac.

Danijela Sučić,
5. razred

Priredila Vlasta Morović



Maškare u Charlottenburgu

U veljači smo slavili maškare u razredu. Bojili smo maske. Ja sam bio zec, a Paul klaun. Lara i Laura su bile cvjetovi, Andjela lav itd. Vježbali smo čitati igrokaz Maškare Jadranke Čunčić-Bandov. Bilo je lijepo. Bratu sam odnio doma masku. Veselio se.
Rafael Kovač, 4. razred



Priredila Vlasta Morović



Alhambra s 1

23. ožujka 2010. godine bili smo u kinu. Gledali smo film *Alisa u zemlji čudesa*. Bilo nas je sedam: Matea, Gabi, Ana, Adrian, Denis, učiteljica i ja. Bilo je to u kinu Alhambra u Weddingu. Film je bio dobar, a posebno je lijepo bilo jer je to bio 3D film. Svi smo dobili naočale i na kraju se slikali.

Piše Nina Bijader,
učenica 5. razreda

Pušća

Pušća je maleno mjesto u Zagrebačkoj županiji. U blizini je grada Zaprešića i granice sa Slovenijom. Prema posljednjem popisu stanovništva (2001.), općina Pušća ima 2, 484 stanovnika. Općinu Pušća krasiti Marijagoričko pobrđe, a nedaleko od mjesta protjeće rijeka Sutla. Jezgra općine nalazi se s istočne strane potoka Pušća.

Ime Pušća potječe od pridjeva pust, što znači da označava pustinju, nenastanjenu zemlju. Krajolik općine Pušća je područje pošumljenih gora, osušanih proplanaka i padina.

Sela i zaselci općine Pušća rasuti su po pitomim brežuljcima – iako su do današnjih dana zadržali osobine poljoprivrednog područja – gravitiraju zagrebačkoj županiji.

Na području općine nalazi se 8 naselja – Bregovičjana, Donja Pušća, Dubrava Puščanska, Gornja Pušća, Hrebine, Hruševac Puščanski, Marija Magdalena i Žlebec Puščanski.

U listopadu 2009. imali smo prigodu i sami se uvjeriti u ljepotu toga mjesta, srdačnost njegovih stanovnika i drage zvuke hrvatskog nam kaj. Podržana Ministarstvom znanosti, obrazovanja i športa Republike Hrvatske, malena ekipa Hrvatske škole uputila se upravo tamo.

Koordinatorica Vlasta, učiteljica Marija i tata Franjo pratili su veselo društvo na, za većinu, prvi samostalan odlazak na tako dalek put. Hrabru družinu činili su Karmela, Mario, Ante, Luciana, Daniela, Lorena, Paulina, Laura, Luka i Antonija. Za sve su se nas lijepo brinuli naši veliki i mali domaćini: ravnatelj Arsen, pedagoginja Marija, učiteljice Svjetlana i Martina, te učenici: Margaret, Tomislav, Roko, Nika, Sara, Laura, Matej i dvije Karle. Program nam je bio vrlo bogat. Obilježili smo Dane kruha u Osnovnoj školi Pušća, pa pošli na izlet u Zagreb. Tamo su mali Berlinčani, na radost svojih učiteljica, pokazali i znanje naučeno u Hrvatskoj školi. Znalo se štosta o Kamenitim vratima, o banu Jelačiću, prepoznali smo i Crkvu svetog Marka.

U Berlinu nismo stigli baš sve naučiti, pa nas je, nespremne, u podne uplašio Grički top iz Kule Lotrščak. Na putu prema zagrebačkoj katedrali sa svoje nas je klupe pozdravio slavni hrvatski pisac Antun Gustav Matoš. Ispred Sunčanog sata dobrodošlicu nam je poželjela i književnica i prva hrvatska novinarka, Marija Jurić Zagorka.

U Tehničkom smo se muzeju najviše zadržali uz stare parne lokomotive kojima su se nekoć vozili možda baš naši pradjedovi i prabake prije negoli ih je jedna takva u igri života skrasila upravo u dalekom Berlinu.

Na Sljemenu smo posjetili Meteorološku stanicu i Televizijski toranj. Najviše nas se toga dana dojmio rudnik Zrinski. Bio je pravi doživljaj zači duboko ispod površine zemlje gdje su nekada kopali rudari.

Čaroliju našeg posjeta Hrvatskoj dugujemo i doživljajima na starom gospodarskom posjedu, kuriji Contessa u blizini Karlovca. Dan smo proveli s konjima, plešući stare plesove odjeveni u grofove i grofice, slušajući tajanstvene priče ...

Posljednjega smo dana promatrati zvijezde u zagrebačkoj Zvjezdarnici. Iako to nitko nije naglas izgovorio, vjerujem da je svatko ugledavši zvijezdu padalici zaželio isto: što skoriji povratak u svoju lijepu domovinu Hrvatsku.

pripremila učiteljica Marija Šarić
korišteni izvori: www.pusca.hr
www.wikipedia.org

Posjetila sam Pušću

Deset učenika Hrvatske škole iz Berlina išlo je u razdoblju od 22. do 28. listopada 2009. u posjet Pušći. To je jedno malo mjesto u blizini Zaprešića. Bili smo smješteni kod obitelji djece koja su bila u svibnju kod nas u Berlinu.

Imali smo priliku obići različita mjesta u Zagrebu i okolicu, kao na primjer Kamenita vrata, kulu Lotrščak, katedralu, Markov trg, Tehnički muzej, stari gospodarski posjed Contessa u Budrovcu pokraj Karlovca, zvjezdarnicu te meteorološku stanicu na Sljemenu, a ostatak slobodnog vremena smo se družili s obiteljima u kojima smo bili smješteni.

Bilo je to jedno jako lijepo iskustvo i ovim putem bismo se zahvalili obiteljima koje su nas srdačno primile u svoj dom.

Antonia Štefanac, 4. razred



Antonia i Daniela



Mario, Ante, Luka i tata Franjo



Vlasta, Marija i Franjo, ravnatelj Arsen



Kamenita vrata



Osnovna škola Pušća



Trg bana Josipa Jelačića



Dani kruha



Kula Lotrščak



Ispred Crkve svetog Marka



Zagrebačka katedrala



Crkva svetog Marka



Spomenik Antunu Gustavu Matošu



Spomenik Mariji Jurić Zagorki



U Tehničkom muzeju



Meteorološka stanica na Sljemenu



Televizijski toranj



Rudnik Zrinski



Rudnik Zrinski



Kurija Contessa



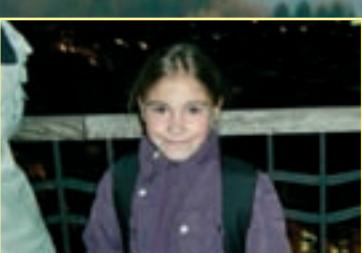
Stari plesovi



Grofovske manire za stolom



Tajanstvene priče



Pod zvjezdanim zagrebačkim nebom



Zlatna ribica

7. natječaj Hrvatske matice iseljenika - Rijeka

Kuća moje bake

Matej Leonardo Vlašić (3. razred)
učitelj mentor: Marija Šarić

Kuća moje bake Ane smještena je u malom selu kod Imotskog. Ja rado provodim тамо vrijeme. Za мене, то је најтajanstvenije место на svijetu. Uvijek ponovo tu otkrivam nove stvari. Ponekada mislim da su tu napisane sve bajke svijeta. Tu sam ja našao vreteno iz Trnoružice, tu se nalazi i bunar gospođe Hole, ali baka kaže: „U našem bunaru živi BABA ROGA!“ Našao sam ja tu i drvenu lutku koju je moj dida Pere pravio za mog tatu, i ja je zovem Pinokio. Ispred kuće nalazi se vrt koji nudi najslađe voće i povrće. Moja baka ga zove tržnica i svako me jutro šalje s korpom da donesem jagoda, grožđa ili salate. Oko kuće raste puno voćaka. Ja ipak najviše volim smokvu, na koju se penjem i tu sjedim zamisljavajući da sam ptica i da gledam svijet odozgo. Pod tom smokvom često sjedim navečer u bakinu krilu. Ona mi priča o davnim vremenima mojih hrabrih pradjedova, o vremenima vila i vilenjaka, vukova koji su oko kuće zavijali. Često mislim na svoju baku i njenu kućicu. I s nestrpljenjem čekam ljetni raspust da idem u Soviće.

Tako je živjela moja baka

Karmela Jelić
učitelj mentor: Marija Šarić

2. nagrada,
skupina od
6-12 god.

Kuća moje bake daleko je od grada, pod prekrasnim velebitskim brdom. Ispred kuće teče rijeka Otešica, ponos svakog Smiljančana, kaže djeda. Kuću je pravio još njegov čača, ma, mora da je to davno bilo. I, što da vam kažem, kuća stara, uz put bez asfalta, dugačka, i s puno prozora do ceste i velikim ulaznim vratima. Krov slamom pokriven. A, tek kad uđeš unutra - pod s jelovim daskama u žuto obojen, a bome dobro poderan četkom u rukama moje bake. Na krevetima lički bīljci - tu se ne možeš smrznuti ni na najvećoj ličkoj zimi. Zidovi ukrašeni ličkim šarenicama. Veli did Petar, sve je to odkala baba Ika u dugačkim zimskim danima. Ima tu još i slika svih njegovih najmilijih iz cilog svita, od Njemačke, Italije, Amerike, Austarlije i Novog Zelanda. Uvijek se pitam zašto ljudi moraju tako daleko putovati, a kod dida je tako lipo. I da je još baka Ika tu. A, tek kad dođeš u kuhinju i osjetiš miris domaćeg kruha pečenog u krušnoj peći na bukova drva.

Takva je kuća moje bake

Lara Škaro (6. razred)
učitelj mentor: Marija Šarić

Kad pomislim na kuću moje bake, u meni se probude lijepi i veseli osjećaji. Veselim se svakom novom dolasku i boravku u njoj. To je jedna lijepa i uredna kuća koja odiše mirnoćom. Ona je svjetlo plave boje, a sa strane je lijepi bijeli kamen koji se meni puno svida. Ljepotu samog ulaza u kuću krasiti balzamirani fazan koji je uspomena na mog pradjeda koji je volio ići u lov. Penjući se stepenicama po kojima se šire ugodni mirisi hrane koju spremi moja baka, dolazim do kuhinje i ostalih prostorija koje su lijepo uređene. A, naravno, najljepša mi je soba u kojoj ja uvijek spavam, jer ima lijepih slika i uspomena na djetinjstvo moje mame.

Ispred kuće moje bake ima mali vrt u kojem ona sadi cvijeće, i ljljačka na kojoj se odmara. Iza kuće je veliki vrt u kojem ona svašta sadi, kao na primjer pome, krastavce i krumpire. Na samom kraju vrta protječe rijeka koja stvara lijep krajolik.

Tako često maštam da mogu duže ostati u njoj sve dok se to ne ostvari, pa tako u krug.

Uz kuću mojih bake i djeda vezat će me još puno uspomena na moje sretno djetinjstvo provedeno u njoj.

Tata je na kraju prerezao našu pupčanu vrpcu

Tifani Pek, 2. razred
učitelj mentor: Vlasta Morović

Rodila sam se u četvrtak 16. svibnja 2002. Mama je odmah ujutro osjetila trudove pa su ona i tata uzeli torbu i odvezli se u bolnicu. Tamo su im rekli da idu šetati po parku dok se mami ne pojačaju trudovi. Tata je bio cijelo vrijeme uz mamu i na kraju je prerezao našu pupčanu vrpcu. On me je okupao prvi put. Onda su me legli na mamu. Ja sam stalno plakala, a kad sam osjetila maminu kožu, smirila sam se.

Tako je bilo.

Bio sam krupan, crn i dosta dlakav

Mario Živković, 4. razred
učitelj mentor: Vlasta Morović

Ja sam se rodio u nedjelju. Bilo je malo iza ponoći jednog jako vjetrovitog jesenjeg dana. Mama je gledala tv u krevetu, a tata je pazio na nju. Kad je mama krenula u bolnicu, pukao joj je plodni mjehur. Porod je bio jako lagani, trajao je samo dva sata. Ja sam mami izgledao sladak i dosta dlakav, a tata je rekao da sam bio krupan i crn.

Ništa se nije neobično dogodilo na taj dan

Lucija Piplica, 4. razred

učitelj mentor: Vlasta Morović

Kaže mama da sam se rodila u petak, 08.09.2000. godine u Berlinu, u dva sata i trideset šest minuta. To je bio jedan jako sunčan jesenski dan. Mama je, kad su počeli trudovi, šetala po obližnjem parku bolnice. A kad je počeo porod, tata je bio kraj mame i držao joj ruku. Porođaj je trajao dvadeset četiri sata i bio je težak za moju mamu jer sam bila jako velika beba, točno 51 cm duga i 4 kg teška.

Mama je rekla tati kada me je prvi puta uzela u naručje:

- Pa ona je ista ti! - a tata me je, kada su me obukli, zagrlio i bio jako sretan.

Djed i baka su se jako radovali zato jer sam ja bila njihova prva unuka. Inače se drugo ništa neobično nije dogodilo taj dan.

Imao sam otvorene oči i gledao kao profesor

Paul Mejić, 3. razred

učitelj mentor: Vlasta Morović

Kaže mama da sam se rodio oko deset prije podne jednog jako oblačnog dana, ali da je to njoj bio najljepši dan u godini. Tata i mama su se šetali u parku, a onda su morali u bolnicu. Navečer u bolnici je mama bila jako gladna pa joj je tata kupio kebab kod Turčina. Cijelu noć se mučila, a onda je profesor naredio da mora biti carski rez. Kad su me izvadili iz trbuha, tako sam jako plakao da je odzvanjala cijela bolnica. Doktor je rekao da sam imao otvorene oči kad sam se rodio, a sestra koja me okupala je rekla da gledam kao profesor. Mama kaže da sam izgledao jako lijepo kad sam se rodio, a tata je zapazio da imam madež na leđima.

Bio sam jako slatka beba.

San koji me prati

Ana Smolković (9. razred)

učitelj mentor: Karolina Penić

Mnogi ljudi sanjaju o dozivljajima i o mislima dana ili reproduciraju dobra i losa sjecanja iz prošlosti. I ja sanjam takve posebne dozivljaje kad legnem i zaspem pa me jedan san posebno prati. Mozda niti nije tako izvanredno ali mi daje dobar osjecaj nakon dugog i napornog dana: Kao dijete, za vrijeme ljeta u Hrvatskoj, kad mi je baka u vrtu radila a ja premlada da joj pomognem, pa sam se s djedom sncala na suncu, macke su isle oko nas i mijaukale, ptice su pjevale u pozadini. Ne cini se da je nesto posebno ali mi daje

takvu sigurnost kad sam nemirna mozda cak i tuzna pa me utjesi.

Onda kada se probudim, veselim se slijedecem ljetu i svemu onom sto me u Hrvatskoj sve ceka.

U potrazi za domovinom

2. nagrada,

skupina od
13-18 god.

Neki kazu da je domovina ondje gdje si rodjen. Ako je tako onda je moja domovina Njemacka, grad Berlin, gdje sam rođena i gdje zivim od rodjenja.. Ali ja ne osjecam bas tako. Moja prava domovina je moja Hrvatska. Tu gdje su rođeni moji pradjedovi i djedovi i moji roditelji. Oni mi uvijek pricaju tako lijepo price vezane s rodnim krajem, svake godine provodim ljetne praznike sa svojom obitelji koji su puni uzbudjenja i lijepih dogadjaja. Na povratku smo uvijek svi tuzni i samo mislimo kad cemo opet natrag.

Cesto se pitam:

Zasto ovdje ne sija sunce tako lijepo kao u domovini, ni nebo ne može biti tako plavo kao u mom kraju, ni kamen ne izgleda tako siv i lijep kao u mojoj domovini.

Ovdje uvijek trazim, usporedjujem, zamisljam i pitam se zasto ovdje nije tako kako u mojoj domovini. I kad bi samo rijećima opisala svoju domovinu to bi bile riječi: mirsi bilja, more, krs, nase pjesme, koje bude osjecaj ponosa kao i Bozja ruka kokja bdije nad nama i Lijepom Nasom. I kako rece moj brat: „Moja domovina je vrt i travnjak moje bake, to nema nigdje na svijetu, tu sam najsretniji!“

Takva je kuća moje bake

Stefanie Sučić (6. razred)

učitelj mentor: Karolina Penić

Moja baka zivi u Hrvatskoj sama.

Ona ima jednu kuću u Trnbusima, koju je izgradio moj djed. Ta kuća je dovoljno velika za troje ili cetvero ljudi. Ima veliko dvorište. Ima 5 prostorija: kuhinju, kupaonicu, spavace sobu, dnevni boravak. Kuhinja je velika. Moja baka dolazi svaki vikend u kuću. Kuhinja ima stol za objedovanje koji je dovoljno velik kad svi dodjemo kod bake. U kuhinji stoji kamin koji služi za grijanje a ujedno stvara lijep ugodišnjak. Baka voli sjediti uz topli kamin i citati knjigu. U dnevnom boravku su kauc, televizor, telefon i dvije fotelje. Na zidu je jedna slika gdje smo moj brat i ja kad smo bili mali. Dvije su spavace sobe. U jednoj spava baka a druga je bila spavaca soba moje mame kad je bila curica. Ta soba sada služi za goste. Kupaonica je namjestena sva u bijelo. Kuća je prizemnica. Baka je posadila oko kuće cvijeće a ima i vrt u kojem je vočka. Rado dolazim na praznike.

Gustav Freitag Oberschule, Reinickendorf

U Hrvatsku školu svakog ponedjeljka dolaze Niko, Antonia, Karmela, Andjela, Danijela, Ajla, Mateja, Josip, Marko, Luciana, Katarina, Tea, Ante, Mario, Katarina, Anita, Tomislav, Maja i Kristjane.

Mnogi od njih dolaze već godinama. Vrlo su aktivni u brojnim projektima Hrvatske škole: crtaju za izložbe, recitiraju i glume na priredbama, osvajaju literarne nagrade u Hrvatskoj, sviraju na koncertima. U slobodno vrijeme bave se mnogim sportovima, druže s priateljima i slušaju glazbu. Mlađi učenici se uz pomoć učiteljice hrabro bore sa č, č, dž, đ, ž, š, lj, nj ... a stariji napeto slušaju o zloglasnim gusarima Histrima, koji su nekoć naseljavali našu Istru, o kralju Tomislavu, učimo o pridjevima, deklinacijama - i to nas čini spremnijima za bolju komunikaciju na dragom nam hrvatskom jeziku.

**UTORAK**

Dag Hammarskjöld Oberschule

Svakog utorka u Hrvatskoj školi uče i druže se Domagoj, Antonia, Magdalena, Natalia, Ivan, Nikolina, Lara, Anna, Maria, Marija Magdalena, Marina, Ivan, Bernadet, Dominik, Ivan, Ana-Marija, Katarina, Melanie, Marija i Ivana. Na ovom nastavnom mjestu je također duga tradicija pohađanja Hrvatske škole.

Učenici su vrijedni i aktivno sudjeluju u nastavi. Ponekada i sami predlažu teme koje ih osobito zanimaju. Neki su stariji učenici zainteresirani i za studij u našoj domovini. Na nastavi slušamo i učimo o mnogim temama. Najviše volimo pjevući Vratija se Šime, tradicionalnu pjesmu dalmatinskoga kraja, koja nas uvijek iznova razveseli.



SRIJEDA

Friedensburg Oberschule



Srijedom se u Hrvatskoj školi okupljaju Anđela, Antonija, Marija, Lidija, Andrej, Ana, Filip i Martina.

To su najstariji učenici naše škole. Zbog toga imaju mnogo obaveza u njemačkoj školi, učenja za maturu. Ipak, trude se uz to naučiti svoj materinski jezik, povijest i kulturu. Pozivaju, stoga, i ostale učenike svoje dobi da im se pridruže i da naša srijeda bude još veselija.

CETVRTAK

Dag Hammarskjöld Oberschule

Mario, Dijana, Lara, Jelena, Ivana, Stefania, Stefan, Dario, Klara, Isabella i Antonella vrijedno dolaze svakog četvrtka u Hrvatsku školu. Tamo radimo i učimo svašta. Osim što pjevamo hrvatske dječje pjesmice, najviše volimo nagovoriti učiteljicu da se igramo jezičnih igara na kraju sata. Vrlo smo dobri prijatelji i rado dijelimo s drugima, a učiteljicu posebno razveseli kada pojedini učenici žele i traže i više zadaće negoli je predviđeno.



PETAK

Lily Braun Oberschule

Petakom nas je mnogo u Hrvatskoj školi: Draška, Antonia, Ana, Helena, Mateo, Andrea, Mateo, David, Adis, Stjepan, Marija, Frederika, Matej, Josip, Roko, Marko, Antonia, Anna i Antonia. U našoj je ucionici uvijek velika graja. Kada učimo, malo smo tiši, jer, nisu laka ta hrvatska slova. Učiteljica nas često podsjeća da u hrvatskom jeziku nema slova w, nego samo v, da se z ne čita kao u njemačkom. Uh, kada nas to sve tako izmori, veseli nas na kraju sata ponekad pogledati dobrega starog profesora Baltazara ili skromnoga šegrta Hlapića.



Znaš li ovaj vic?



Jedna plavuša je ušla u trgovinu s glazbenim instrumentima i rekla:
- Molim vas, crvenu trubu i bijelu harmoniku.

Prodavač je odgovorio:

- Aparat za gašenje požara možete dobiti, ali centralno grijanje ostaje ovdje!

Anna-Maria Babić, 6. razred



Dvije žabe sjede na listu u vodi. Počela je padati kiša.
Jedna žaba kaže drugoj:

- Skočimo u vodu da ne pokisnemo!

Julijana Purić, 4. razred



Razgovaraju se u kupaonici četkica za zube i toaletni papir.
Četkica za zube reče:

- Ponekad mislim da je moj posao najgori na svijetu!

Toaletni papir uzdahne:

- Meni kažeš?!

Marta Čagalj, 3. razred



Došao Ivica iz škole. Mama ga je upitala:

- Kako je danas bilo u školi, Ivice, što ste radili?

- Bilo je super! Radili smo dinamit.

- Dobro, a što ćete sutra raditi u školi?

- Kakve škola?!

Rafael Kovač, 4. razred



Zašto lopov živi na uglu?
Da ga policija ne može okružiti.

Rafael Kovač, 4. razred



Jedan je čovjek ušao u kafić. Konobar je rekao:

- Izvolite, gospodine, želite crnu kavu?

Čovjek je odgovorio:

- Možete li mi ponuditi neku drugu boju?

Dominik Delač, 4. razred

Pobjegao djed od Smrti u dječji vrtić.
Tamo je bio ručak pa je djed sjeo s djecom za stol i ručao. Došla je i Smrt u vrtić i upitala:
- Što radiš ovdje, djede?
- Evo, lucam s djecom.
- Doblo, doblo, samo ti lucaj, ali poslije lucka idemo papa!

Društvo prijatelja Hrvatske škole

Priredila Vlasta Morović

Već dvije godine djeluje sadašnja uprava Društva prijatelja Hrvatske škole. Tko su ljudi koji vode i koji su najviše angažirani u tom važnom društvenom radu? Čime su se bavili ove školske godine?



Franjo Mlinar je, zajedno sa suprugom Gordanom, isprintao sve vježbenice.

Gospodin Franjo Mlinar je blagajnik Društva i provjerava račune. Zaslužan je da su ove godine sva djeca nižih razreda (od 1. do 4.) dobila besplatne vježbenice u boji. Zajedno sa suprugom Gordonom isprintao je sve primjerke koji se danas nalaze u hrvatskim đačkim torbama. Njegovi sinovi, Ivica i Mario pohađaju 1. i 5. razred osnovne škole.



Mara Ćaran na sastanku Saveza hrvatskih društva Berlina.

Gospođa Mara Ćaran je potpredsjednica Društva. Ove se godine angažirala u društvenom životu berlinskih Hrvata i posjetila sastanak Saveza hrvatskih društava. Zalaže se i brine za knjižnicu Hrvatske škole koja je u osnivanju u Misiji, piše pisma Hrvatima poduzetnicima i skuplja dobrovoljne priloge za školu, organizira i daje smisao zabavama za djecu koje se organiziraju u Misiji. Njezina djeca, Ivana i Ante pohađaju 1. i 4. razred osnovne škole.



Ivana Gusić-Janjić brine se da su učenici opskrbljeni nastavnim materijalima i vodi konto Društva.

Gospođa Ivana Gusić-Janjić predsjednica je Društva prijatelja hrvatske škole. Vodi konto Društva, naručuje knjige iz Hrvatske i brine se da hrvatska nastava glatko teče. Ona je zaslužna da su sva djeca opskrbljena s vježbenicama, slovaricama, pjevankama i drugima nastavnim materijalima. Njezin sin Filip pohađa 2. razred osnovne škole.



We print it. You love it!

Offsetdruck

Qualitativ hochwertiger Druck auf Heidelberg Speedmaster bis 72 x 102 cm Bogenformat, 5- und 4-Farben + Lack.

Digitaldruck

Modernster Maschinenpark. Ideal für personalisierte Direktmailings und Kleinstauflagen, Großformatdruck und Displaysysteme.

Verarbeitung

Inhouse Stanzen, Prägen, Bohren, Cellophanieren, Einschweißen, Rückstichheftung, PUR-Klebebindung, Wire-O-Bindung etc.

OnlineShop

Millionen Produkte online

Datencheck

Fachmännische Datenprüfung

Track&Trace

Aufträge online verfolgen

Express-Service

24h-, 8h- und Sofortservice

Print&More

Attraktives Bonusprogramm

Academy

Weiterbildung für die Grafik- und Druckbranche

LASERLINE

LASERLINE Druckzentrum · Scheringstraße 1 · D-13355 Berlin-Mitte
Telefon 030 46 70 96-0 · info@laser-line.de

www.laser-line.de